

## végzés

**Az ügy száma:** Bfv.II.180/2017/5.  
**A határozat szintje:** felülvizsgálat

**A tanács tagjai:** . Molnár Gábor Miklós a tanács elnöke  
                           . Krecsik Eldoróda előadó bíró  
                           . Szabó Györgyi bíró

**Az eljárás helye:**

**Az eljárás formája:** tanácsülés

**Az ülés napja:** 2017. június 21.

**Az ügy tárgya:** közúti veszélyeztetés  
büntette és más bűncselekmény

**Terhelt(ek):** vádlott nevet terhelt

|                   |                                                                                                                   |
|-------------------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| <b>Elsőfok:</b>   | Nyíregyházi Járásbíróság 2014. április 24-én - nyilvános tárgyaláson - meghozott 14.B.1434/2012/39. számú ítélete |
| <b>Másodfok:</b>  | Nyíregyházi Törvényszék 2015. április 2-án - nyilvános ülésen - meghozott 3.Bf.446/2014/8. számú ítélete          |
| <b>Harmadfok:</b> | -                                                                                                                 |

**Az indítvány előterjesztője:** vádlott neveterhelt meghatalmazott védője útján

**Az indítvány iránya:** a terhelt javára

## Rendelkező rész

A Kúria a közúti veszélyeztetés büntette és más bűncselekmény miatt vádlott neveterhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által védője útján benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Nyíregyházi Járásbíróság 14.B.1434/2012/39. számú ítéletét, illetőleg a Nyíregyházi Törvényszék 3.Bf.446/2014/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

## Indokolás

### I.

- [1] A közúti veszélyeztetés büntette és más bűncselekmény miatt vádlott neveterhelt ellen indult büntetőügyben a Nyíregyházi Járásbíróság a 2014. április 24-én meghozott és kihirdetett 14.B.1434/2012/39. számú ítéletében vádlott neveterheltet bűnösnek mondta ki közúti veszélyeztetés büntetében [Btk. 234. § (1) bekezdés], és segítségnyújtás elmulasztásának büntetében [Btk. 166. § (1) és (2) bekezdés]. Ezért őt halmazati büntetésül 1 év 6 hónap börtönbüntetésre, 2 év közúti járművezetéstől eltiltásra és 2 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte.
- Megállapította, hogy a terhelt legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Kötelezte a terheltet az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.
- [2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a terhelt és védője jelentett be fellebbezést felmentés érdekében.
- [3] A Nyíregyházi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2015. április 2-án tartott nyilvános ülésen meghozott 3.Bf.446/2014/8. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét az alábbi rendelkezésekkel érintett részében megváltoztatta:
- Megállapította, hogy a terhelt terhére megállapított segítségnyújtás elmulasztásának büntette a Btk. 166. § (3) bekezdés I. fordulata szerint minősül. A terhelttel szemben kiszabott börtönbüntetés tartamát 1 évre enyhítette, a szabadságvesztés végrehajtását 1 év 6 hónap próbaidőre felfüggesztette. Mellőzte a közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását.
- Kimondta, hogy a terhelt a felfüggesztett börtönbüntetés végrehajtásának utólagos elrendelése esetén a büntetés kétharmad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a közúti járművezetéstől eltiltás büntetés tartamába történő beszámításáról.
- [4] A jogerős ítéletben megállapított tényállás szerint vádlott neveterhelt 2012. március 2-án a délutáni órákban **város 1-en** járt, ahol a **cím 1** és **cím 2** szám közötti útszakaszon az általa vezetett fehér ... típusú, **rendszám 1** forgalmi rendszámú személygépkocsival összeütközött a **tanú 1 város 1-i** lakos által vezetett ... típusú, **rendszám 2** forgalmi rendszámú személygépkocsival úgy, hogy a két járműnek a bal oldali tükrei sérültek. Az ütközést követően a személygépkocsival mind a ketten megálltak, abból kiszálltak, de a felelősség kérdésében nem tudtak megegyezni. Ezért vádlott neveterhelt azzal a felhívással, hogy hívja a rendőrséget, elindult a kocsija irányába, majd abba beszállt, és a helyszínről elhajtott.
- [5] Ezt látva **tanú 1** is beült a járművébe, és azzal a körülbelül 500 méterre lévő lakásukhoz hajtott, ahol ott tartózkodott a barátja, **tanú 2**. **tanú 1** elmondta a barátjának a történeteket, akivel ezt követően azonnal beültek a személygépkocsiba, és azzal elindultak

az ütközéssel érintett másik gépkocsi felkutatására. **tanú 2** ekkor egy rövidnadrágban, papucsban, és egy otthon használatos, kopott, elől-hátul rendőrségi feliratot tartalmazó pólóban volt.

- [6] A **tanú 1** által vezetett személygépkocsival **város 2**, a ... utca és ... utca kereszteződésénél található forgalomirányító jelzőlámpánál érték utol a **rendszám 1** forgalmi rendszámú, vádlott neveterhelt által vezetett személygépkocsit, ahol a terhelt a középső forgalmi sávban várakozott, míg **tanú 1** a mellette lévő forgalmi sávba állt be, és onnan mutogatással próbálta vádlott neveterhelt figyelmét felhívni.

Amikor vádlott neveterhelt ezt észlelte, áthajtott a belső, balra kanyarodó forgalmi sávba, és a piros jelzés ellenére balra kanyarodott a ... tér felé úgy, hogy a szembe jövő forgalmi sávba hajtott be, ahol az ... körút és ... tér közötti forgalomirányító jelzőlámpánál tért át a jobb oldali forgalmi sávokba.

- [7] Ezt követően **tanú 1** és **tanú 2** szabad jelzést kapva a terhelt által vezetett személygépkocsi után indultak, és őt az ... körút, ... utcai forgalomirányító jelzőlámpánál érték utol. A terhelt is a balra kanyarodó, belső forgalmi sávban várakozott, de észlelve a közeledő, **tanú 1** által vezetett személygépkocsit, a forgalmi sávokon keresztül hajtván a jobbra, kiegészítő zöld jelzést biztosító külső forgalmi sáv igénybe vételével kanyarodott a ... utcára, ahonnan a ... utcán keresztül hajtott ki a ... utcán balra, az ... körút és ... úti forgalom irányító jelzőlámpák irányába, ahol a balra kanyarodó belső forgalmi sávban állt meg.

- [8] **tanú 1** az általa vezetett személygépkocsival itt ismételten utolérte a terhelt által vezetett személygépkocsit. Mögötte megállva, a járműből **tanú 2** kiszállt, és odament a terhelt által vezetett személygépkocsihoz. Annak első ajtaját kinyitotta azért, hogy a terheltet megállásra szólítsa fel. Mielőtt azonban **tanú 2** bármit mondhatott volna, a terhelt a piros jelzés ellenére nagy gázzal megindult járművével, és a balra kanyarodó forgalmi sávból egyenesen tartott a kereszteződésen át a ... út irányába. Amikor a jármű megindult, **tanú 2** jobb keze beakadt a vezető ülés és a bal oldali ajtóoszlop közé, míg bal kezével megkapaszkodott a bal oldali nyitva lévő ajtóban, és a személygépkocsi így kezdte meg őt vonszolni.

- [9] Ugyanebben az időben a terhelttel szemben a ... úton, a belső forgalmi sávban közlekedett a forgalomirányító jelzőlámpa felé **tanú 3**, az általa vezetett **rendszám 3** forgalmi rendszámú, ... típusú személygépkocsival. Észlelte azt, hogy a terhelt által vezetett személygépkocsi egyenesen felé közelít nagy sebességgel, ezért járművével jobbra, a külső forgalmi sávba húzódott, azonban a két személygépkocsi így is összeütközött.

- [10] Az egyenes vonalúan, de folyamatosan balra tartva, a terhelt által vezetett személygépkocsi a bal oldalával, illetve a nyitott bal oldali ajtajával végig húzta az ... személygépkocsi bal oldalát, majd tovább haladt a menetirány szerinti baloldalon, és az úttesttől kiemelt szegéllyel elválasztott útpadkára felhajtván, a

még mindig nyitott állapotú, bal oldali ajtóval az ott kihelyezett hirdetőtáblának ütközött. Tovább haladt a járdán keresztül, és egy alacsony kőkerítésnek ütközve a bal első kerekével és arra fél oldalon felhaladva, gépjárművének alsó részével fennakadt.

- [11] A mindvégig az autó bal oldali ajtajába kapaszkodó **tanú 2** ekkor a földre esett, míg a terhelt a gépjárművéből a jobb oldali ajtón keresztül kiszállt, és segítségnyújtás nélkül futva a ... út irányába indult.

Kis késedelemmel követte őt **tanú 2**, akit felismert kollégája, a személygépkocsival épp arra közlekedő **tanú 4** ... dolgozó, és járművével követte **tanú 2**t.

- [12] A terhelt a ... útról bekanyarodott a ... utcára, és az út menetirány szerinti bal oldali sávjában szaladt a ... utca felé. Személygépkocsijával követve **tanú 4** a ... büfénél elé kanyarodott. Ekkor a terhelt visszafordult és megállás nélkül futott a ... út irányába, ahol a ... út 14. szám előtti kapubejáróban tartóztatták fel, majd ezt követően rendőri intézkedésre került sor vele szemben.

- [13] A baleset következtében **tanú 2** a III-IV-V. láb ujjak csúcsán, egy-egy lencsényi zúzódásos, a bal talp közepén csecsemő tenyérnyi, felületes hámsérülést, a felső bőrréteg szint leválásával járó, 8 napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedett.

**tanú 3** román állampolgár az ütközés következtében sérülést nem szenvedett, de járművében körülbelül 200.000 forint kár keletkezett.

vádolt neveterhelt közlekedése során megszegte a KRESZ 9. § (4) bekezdés d) pontjában, a 18. § (1) bekezdés e) pontjában, a 25. § (2) bekezdésében és az 58.§ (1) és (2) bekezdésében írt szabályokat.

## II.

- [14] A jogerős ítélet ellen vádlott neveterhelt a meghatalmazott védője útján terjesztett elő felülvizsgálati indítványt a Be. 416. § (1) bekezdés a) pontja alapján.

- [15] Az indítvány szerint a terhelt bűnösségének megállapítására a büntető anyagi jogi szabályok megsértésével és a KRESZ szabályok figyelmen kívül hagyásával, illetve téves értelmezésével került sor. Álláspontja szerint az eljáró bíróságok a tényállást nem derítették fel. A tényállás részben ellentétes az iratok tartalmával, és mind az első-, mind a másodfokú bíróság még a helyesen megállapított tényekből is helytelen, téves jogi következtetést vont le. Kifogásolta, hogy az eljáró bíróságok olyan kétséget kizáró bizonyítékoknak nem tulajdonítottak jelentőséget, illetve olyan bizonyítékokat hagytak figyelmen kívül, mint a rendőrségnél rögzített különböző telefonbeszélgetések hanganyaga és a szemtanúk nyilatkozata. Előadása szerint a rendelkezésre álló bizonyítékokból egyértelműen az következik, hogy **tanú 2**, aki egy kifejezetten erős fizikumú rendőrségi kommandós, a terheltet, miután **város 2** a jelzőlámpánál utolérte, hosszú ideig, kitartóan,

kilométereken keresztül üldözte. Az is bizonyítottan megállapítható, hogy a terhelt az édesapjától telefonon kapott tanácsára a ... Rendőrkapitányságra szeretett volna bemenekülni és abba az irányba haladt. Tény az is, hogy a város 2 ... utca és az ... körút kereszteződésébe érve a terhelt piros lámpát kapott. Miközben várakozott a zöld jelzésre, **tanú 2** a terheltet megtámadta. Ki akarta rángatni a kocsiból. A terhelt ijedtében áthajtott a zöld jelzésnél a kereszteződésen, és azért, mert **tanú 2** a vezetésben akadályozta őt, és megpróbálta kirángatni a gépkocsiból, egy szembe jövő járművel, majd a kőfallal ütközött. Az indítványban foglaltak szerint a terhelt mindvégig azt hitte, hogy őt város 1 irányából cigányok üldözik. Nem volt tudomása arról, hogy **tanú 2** egyébként rendőr.

- [16] Az eljárás anyagából ezért egyértelműen megállapítható, hogy a terhelt azért vesztette el az uralmát az általa vezetett jármű felett, mert **tanú 2** megszegte a KRESZ 3. § (1) bekezdés c) pontját. Feltépte a terhelt kocsijának az ajtaját, és akadályozta a közlekedésben, a továbbhaladásban.
- [17] Hivatkozott arra is, hogy a két tükör összeütközése következtében csupán néhány ezer forintos kár keletkezett, így a terheltnek semmi oka nem lett volna egy ilyen koccanásos balesetet követően, miután a mögé érkező rendőr, a kommandós már látta a rendszámot, menekülni, ha őt nem fenyegetik, nem támadják meg. Ezért ezt a veszélyhelyzetet nem a terhelt idézte elő. Amennyiben a zöld jelzésnél **tanú 2** nem tépi fel az ajtót, és nem akadályozza a terheltet a továbbhaladásban, úgy a terhelt elérte volna a néhány száz méterre lévő ... Rendőrkapitányság épületét, ahol már valószínűleg nem üthette volna le **tanú 2**, ahogyan azt, amikor utolérte, megtette.
- [18] Az indítványozó szerint emellett teljes képtelenség, amit az elsőfokú bíróság egyébként iratellenesen megállapított, miszerint a terhelt azzal helyezkedett a jogtalanság talajára, hogy a **tanú 1**-el történő ütközést követően a helyszínt elhagyta. **tanú 1** volt ugyanis az, aki először elhagyta a helyszínt, és elment segítséget kérni (a felülvizsgálati indítvány szerint a kommandós barátjától). A terhelt ezt követően indult vissza város 2-re, hiszen **város 1** volt munkavégzés céljából, és igyekezett vissza a lakására.
- [19] A bizonyítási eljárás eredményével kapcsolatban előadta, hogy az ítélet megállapításával szemben nem a terhelt idézte elő a veszélyhelyzetet. A terheltet a gépkocsivezetés közben érte a jogtalan támadás. A terhelt ez elől menekült a fél városon át. Az eljárt bíróságok figyelmen kívül hagyták a KRESZ 3. §-ában előírt rendelkezések betartását (Aki a közúti közlekedésben részt vesz, köteles úgy közlekedni, hogy a személy- és vagyonbiztonságot ne veszélyeztesse, másokat közlekedésükben indokolatlanul ne akadályozzon, és ne zavarjon). Ezt a szabályt ugyanis a terheltet üldöző **tanú 2** és **tanú 1** szegték meg folyamatosan.
- [20] A felülvizsgálati indítványban foglaltak szerint a terhelt jogos védelmi helyzetben volt. **tanú 2**nak semmilyen joga vagy törvényes

lehetősége nem volt arra, hogy a terheltet üldözze a városban, fenyegetse, megpróbálja kirángatni a gépkocsiból és valamilyen módon a barátnőjével való összekoccanás miatt kikérdezze, elszámoltassa. Az indítványozó szerint nem a terhelt állt a jogtalanság talaján, hanem **tanú 2** és **tanú 1**.

- [21] A felülvizsgálati indítvány szerint a terhelt a közúti veszélyeztetés büntettét nem követte el. Egy jogtalan támadás elől menekült mindvégig. Különösen az útkereszteződést követően bekövetkezett baleset helyén és idején jogos védelmi helyzetben volt, mivel egy jogtalan támadás elől menekült. Ezért a védő a bűnösséget megállapító határozatok megváltoztatását, és a terheltnek a közúti veszélyeztetés büntettének vádjá alól történő felmentését indítványozta.
- [22] A Legfőbb Ügyészség a BF.203/2017. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak találta. Átirata szerint a felülvizsgálati indítvány elsődleges érvelése kizárólag a tényállás általa sérelmezett megalapozatlanságának a kiküszöbölése és eltérő tényállás esetén tartja törvénysértőnek a terhelt bűnösségére vont következtetést. A felülvizsgálati indítvány e vonatkozásban azonban a tényállás meg nem engedett támadását jelenti. Az indítvány másodlagos érvei a jogos védelmi helyzet fennállására vonatkoznak. E tekintetben arra az álláspontra helyezkedett, hogy a terhelt részéről az elhárító cselekmény szükségessége fel sem merülhetett. Ezen túlmenően a terhelt minden ténybeli alapot nélkülöző képzetére alapozottan nem valósult meg a terhelt javára a vélt jogos védelem, valójában a tévedés sem.
- [23] A Legfőbb Ügyészség ezért a felülvizsgálati indítvánnyal támadott első- és másodfokú határozat hatályában fenntartását indítványozta.

### III.

- [24] A Kúria a felülvizsgálati indítványt a Be. 424. § (1) bekezdés első fordulata szerint tanácsulésen bírálta el.
- [25] A Kúria a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatot az abban rögzített tényállás alapul vétele mellett egyrészt a felülvizsgálati indítványban megjelölt, illetve tartalmában hivatkozott - a Be. 416. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott - okból, másrészt - a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjában írt egyéb eljárásjogi felülvizsgálati okok tekintetében - hivatalból [Be. 423. § (4)-(5) bekezdések] bírálta felül.
- [26] Ennek során a felülvizsgálati indítványt a tényállást támadó részében törvényben kizártnak, érdemében alaptalannak, a Legfőbb Ügyészség nyilatkozatát alaposnak találta.
- 1.
- [27] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amelyre kizárólag a Be. 416. § (1) bekezdésében tételesen felsorolt okok alapján van helye. A Kúria a felülvizsgálat során a Be. 423. § (4) bekezdésére tekintettel csak az indítványban megjelölt felülvizsgálati okra,

valamint - a hivatkozott rendelkezés (5) bekezdése alapján hivatalból folytatandó vizsgálat keretében - a 416. § (1) bekezdés c) és d) pontja szerinti eljárási szabálysértésekre lehet figyelemmel.

- [28] A tényállás helyessége a felülvizsgálat tárgya nem lehet. A felülvizsgálati eljárásban a Be. 423. § (1) bekezdésének törvényi előírása szerint a tényálláshoz kötöttség érvényesül. Ebből következően a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, ez a tényállás felülvizsgálati indítvánnyal nem támadható. Annak vizsgálatánál tehát, hogy a bűnösség megállapítása, vagy a cselekmény jogi minősítése törvényes-e, csak a jogerős határozatban megállapított irányadó tényállás vehető figyelembe.
- [29] Eljárási szabálysértés vizsgálatára is csak akkor kerülhet sor, ha az a büntető eljárási törvényben kimerítően felsorolt, felülvizsgálati eljárást megalapozó eljárási szabálysértések között szerepel. Ezért azokat az indítványokat, illetőleg az indítványok azon részeit, amelyekben nem felülvizsgálati okra, vagy a tényállásban nem szereplő tényekre hivatkoznak, érdemi vizsgálat nélkül el kell utasítani. Felülvizsgálati eljárásban bizonyításnak helye nincs [Be. 419. § (1) bekezdés, 388. § (2) bekezdés].
- [30] A Kúria minderre figyelemmel megállapította, hogy a vádlott nevéterhelt által védője útján előterjesztett felülvizsgálati indítványnak a tényállás megalapozatlanságával kapcsolatos megállapításai és észrevételei kívül esnek a felülvizsgálati eljárásban vizsgálható kérdések körén. A Kúria ezért nem vizsgálhatta az előterjesztett felülvizsgálati indítványnak azt az alapvető állítását, hogy a tényállást nem derítették fel és a tényállás részben ellentétes az iratok tartalmával. A tényállás ugyanis érinthetetlen, beleértve a bizonyítékok értékelését, mérlegelését. Ezzel szemben felülvizsgálati indítványában a védő alapvetően a tényállásban nem rögzített, attól eltérő tényekre hivatkozott akkor, amikor azt állította, hogy az ütközést követően nem a terhelt, hanem **tanú 1** volt az, aki először elhagyta a helyszínt; majd amikor utolérte a terheltet **tanú 2** és **tanú 1**, **tanú 2** kiugrott a kocsiból és mielőtt még a terhelt zöld jelzést kapott volna, feltépte az ajtót, megragadta a terheltet és a kormányt, és megpróbálta a terheltet kirángatni a gépkocsiból. Az indítványozó tehát nem az irányadó tényállás alapján tartja törvénytörőnek a terhelt bűnösségére vont következtetést.
- 2.
- [31] A Kúria a felülvizsgálati indítványt a cselekmény büntetőjogi értékelését érintő és büntető anyagi jogsértésre hivatkozó részében alaptalannak találta.
- [32] A Btk. 234. §-a szerinti közúti veszélyeztetés szándékos veszélyeztetési bűncselekmény. Az elkövető (egyeses vagy eshetőleges) szándéka kiterjed mind az elkövetési magatartásra (a közúti közlekedés szabályainak a megszegésére), mind pedig a bűncselekmény eredményére (más vagy mások életének vagy testi

épségének a közvetlen veszélyeztetésére). A „közvetlen veszély” az élet vagy a testi épség sérelmének a reális lehetőségét, személyre és helyzetre konkretizált veszélyt jelent. A közúti veszélyeztetés tényállásában a veszély határozott és külsőleg is felismerhető formában, meghatározott személyhez vagy személyekhez kapcsolódva jelenik meg. A bűncselekmény megállapításához az is szükséges, hogy a szándékos szabályszegő magatartással okozati összefüggésben jöjjön létre az eredmény, a közvetlen veszélyhelyzet.

- [33] A szándékos bűnösség megállapításának feltétele a tényállási elemekre vonatkozó tudat megléte. Kizárólag azokból a tárgyi ismérvekből lehet az elkövető szándékára következtetést levonni, amelyeket a tudata a véghezviteli magatartás kifejtésekor átfog (BH 2000.478.).
- [34] A védő szerint azért törvénysértő a terhelt bűnösségének a megállapítása, mert jogos védelemben cselekedett, ami cselekményének a büntetendőségét kizárja.
- [35] Kúria azt állapította meg, hogy a védő ennek alátámasztására is alapvetően olyan indokokat hozott föl, amelyek valójában és kifejezetten az irányadó tényállást, illetve a bíróság mérlegelésének helyességét támadják, ami felülvizsgálati eljárásban kizárt.
- [36] A Kúria ugyanakkor egyetértett a Legfőbb Ügyészség átiratában foglaltakkal abban, hogy miután az irányadó tényállás is tartalmazza azon tényeket, amelyek alapulvételével a jogos védelmi helyzetet vizsgálni kell, a Kúria a felülvizsgálati indítvány keretei között érdemben foglalkozott ezzel a büntető anyagi jogi kérdéssel.
- [37] A felülvizsgálati indítvány szerint a sértett jogtalan támadást intézett a terhelt ellen, a terhelt pedig jogos védelmi helyzetben elhárító magatartást tanúsított.
- [38] A Kúria ezt a védői érvelést nem találta alaposnak.
- [39] Álláspontjának a kialakítása során a Kúria abból indult ki, hogy minden ügyben a történések egész folyamatát figyelembe véve, a cselekménysor összefüggő vizsgálata alapján ítélt meg, hogy a cselekmény véghezvitelének időpontjában a jogos védelmi helyzet fennállott-e, illetve ha fennállt, az mikor szűnt meg. Amint azt a 4/2013. Büntető jogegységi határozat 1. pontja tartalmazza, a jogtalan támadás általában erőszakos, az elhárító cselekmény pedig mindig kényszerű. Amennyiben a jogtalan támadás ténye megállapítható, úgy az elhárítás szükségessége nem vitatható. A védekező cselekmény jogszerűségének egyetlen kritériuma a szükségesség.
- [40] Az irányadó tényállás szerinti eseménysort elemezve azonban nem lehet arra a következtetésre jutni, hogy a jogos védelmi helyzet a terhelt terhére megállapítható lenne. Az elsőfokú bíróság kifogástalan indokolását adta annak, hogy az irányadó tényállás szerint a terhelt szándékos szabályszegő magatartása indította el az okfolyamatot azzal, hogy az ütközést követően ő hajtott el először a helyszínről. Cselekményét ettől kezdve végig az

motiválta, hogy meneküljön ezen cselekmény miatti felelősségre vonás alól. Magatartása ettől kezdve jogszerűtlennek minősül.

- [41] Üldözés nem történt. A terheltnek azt az állítását, hogy képzete szerint „üldözik a cigányok”, az eljárás és a jogerős ítélet tényadatai nem támasztják alá és nem is valószínűsítik. Ilyen tényadat egyszerűen nem is merült fel az eljárásban.
- [42] Üldözés egyáltalán nem is valósult meg **tanú 1** és **tanú 2** részéről sem. A **tanú 1** által vezetett személygépkocsi mindvégig a közlekedési szabályokat betartva haladt a terhelt által vezetett gépkocsi nyomvonalán, és érte így utol. Emellett sem verbálisan, sem tettelesen nem valósult meg a terhelt felé intézett vagy a személyét közvetlenül fenyegető támadás senki részéről. Önmagában ugyanis az, hogy **tanú 2** a terhelt autójának az ajtaját kinyitotta, jogos védelmi helyzetet megalapozó közvetlen fenyegető támadást nem teremtett meg. Ellenkezőleg. Az elindulás módjával, az úton haladásával, a közlekedési szabályok ismételt és folytatólagos megszegésével éppen a terhelt tette ki közvetlen veszélynek **tanú 2** és más, kívül álló személyek életét, testi épségét. Ezért nem vonatkoztathatók jelen ügyre az indítványozó által hivatkozott bírósági határozatok (BH 1997.321.; BH 1990.2.), amelyekben az eseménysorozatokból az következett, hogy a mások testi épségét veszélyeztető helyzet kialakítása nem a terheltnek, hanem a sértetteknek, illetve a sértettnek róható fel.
- [43] A Kúria mindezekre figyelemmel egyetértett a Legfőbb Ügyészség átiratában kifejtett azzal az érveléssel is, miszerint a terhelt minden ténybeli alapot nélkülöző képzetére alapozottan nem valósult meg a terhelt javára a vélt jogos védelem, valójában a tévedés sem.
- [44] A vélt jogos védelem esetén a jogos védelem alapjául szolgáló feltételek ugyanis nem állanak fenn. „A jogos védelem és a vélt (putatív) védelem abban nem különbözik, hogy a cselekvő egyaránt jogos cél elérésére törekszik, ám amíg az előbbi esetben az ennek alapjául szolgáló feltételek (a jogtalan támadás, illetve annak közvetlen veszélye) objektíve fennállnak, az utóbbi esetben ellenben nem: az elkövető a kialakult helyzet félreértéséből eredően csupán úgy véli, hogy jogszerűen cselekszik. A vélt jogos védelem kapcsán tehát a tévedés jelentkezhet egyfelől a jogos védelem előfeltételeinek téves megítélésében (amikor az elkövető a sértett mozdulatát támadásként vagy annak közvetlen veszélyeként értékeli, holott erről valójában nincs szó), másfelől abban, hogy az elhárítás bizonyos intenzitását tartja - tévesen - szükségesnek azért, mert helytelenül mérte fel a feltételezett támadás jellegét, erejét vagy veszélyességét (BH 1997.427.).
- [45] „Az elkövető a vélt jogos védelmi helyzetre kellő alappal nem hivatkozhat, ha semmi külső jele nincs annak, hogy a személye vagy javai ellen a sértett részéről jogtalan támadás indul, vagy ilyen támadással közvetlenül fenyegető helyzet áll fenn.” (BH 2001.409.)
- [46] Mindezekre figyelemmel az ügyben eljáró bíróságok jogerős ítéletükben a büntető anyagi jog szabályainak sérelme nélkül állapították meg a terhelt bűnösségét a Btk. 234. § (1)

bekezdésében meghatározott közúti veszélyeztetés büntettségében.

- [47] Ezért - s miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 423. § (5) bekezdése alapján hivatalból köteles - a Kúria a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyet, s a megtámadott határozatokat - a Be. 426. §-a alapján - vádlott nevére hivatkozva tekintetében hatályában fenntartotta.
- [48] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 3. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. § (4) bekezdés b) pontja zárja ki. A Be. 418. § (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdés e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421. § (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Kúria mellőzheti.

, 2017. június 21.

Dr. Molnár Gábor Miklós s.k. a tanács elnöke, Dr. Krecsik Eldoróda s.k. előadó bíró, Dr. Szabó Györgyi s.k. bíró

A kiadmány hitelével:  
Schulz Oszkárné  
tisztviselő